

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

На вечірньому засіданні 22 листопада на Пленумі ЦК КПРС виступили товариші: **В. В. Скрабін** (перший секретар Ростовського обкому КПРС), **М. В. Мельников** (голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по паливній промисловості), **А. Я. Пельше** (перший секретар ЦК КП Латвії), **Н. І. Белаш** (свинар Гуровського радгоспу, Новосибірська область), **А. Ю. Снежко** (перший секретар ЦК КП Литви), **В. Ю. Бойко** (голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по чорній і кольоровій металургії).

23 листопада на ранковому засіданні в обговоренні доповіді товариша **М. С. Хрущова** виступили перший секретар Цілинного крайкому Компартії Казахстану **Т. І. Соколов**, заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Держплану СРСР **В. Е. Димшиць**, перший секретар Свердловського обкому КПРС **К. К. Николаєв**, директор бавовницького радгоспу «Пахта-Арал» **В. М. Куликов** (Казахстан), директор Харківського тракторного заводу **П. Ю. Сабоєв**.

Головуючий на ранковому засіданні тов. **А. П. Кириленко** повідомляє, що для виступу в дебатах записалося 105 чоловік, виступив 51 чоловік. Пленум приймає рішення про припинення дебатів.

Із заключним словом виступив Перший секретар Центрального Комітету КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР **М. С. Хрущов**.

Пленум ЦК КПРС одностайно прийняв постанову на доповідь товариша **М. С. Хрущова** «Розвиток економіки СРСР і партійне керівництво народним господарством».

На вечірньому засіданні Пленум ЦК КПРС розглянув організаційні питання.

Пленум обрав тов. **Єфремова Л. М.** кандидатом у члени Президії ЦК КПРС. Пленум перевів з кандидатів у члени ЦК КПРС товаришів **Полякова В. І.** і **Рудакова О. П.**

Пленум ЦК КПРС обрав: — секретарем ЦК КПРС товариша **Рудакова О. П.** — голову Бюро ЦК КПРС по промисловості і будівництву;

— секретарем ЦК КПРС тов. **Полякова В. І.** — голову Бюро ЦК КПРС по сільському господарству;

— секретарем ЦК КПРС тов. **Андропова Ю. В.**;

— секретарем ЦК КПРС тов. **Титова В. М.** — голову Комісії в організаційно-партійних питаннях при ЦК КПРС.

Секретар ЦК КПРС тов. **Демічев П. Н.** затверджений головою Бюро ЦК КПРС по хімічній і легкій промисловості.

Секретар ЦК КПРС тов. **Льбітов Л. Ф.** затверджений головою Ідеологічної комісії при ЦК КПРС.

Секретар ЦК КПРС тов. **Шелепін О. М.** затверджений головою Комітету партійно-державного контролю ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР.

У зв'язку з утворенням Комітету партійно-державного контролю Пленум ЦК вирішив перетворити Комітет партійного контролю при ЦК КПРС в партійну комісію при ЦК КПРС.

Головою партійної комісії затверджений тов. **Шверник М. М.**, першим заступником голови — тов. **Сердюк З. Т.**

Пленум ЦК КПРС закінчив свою роботу.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 142 (649)

Неділя, 25 листопада 1962 р.

Ціна 2 коп.

НА ПЛЕНУМІ ЦК КПРС

МОСКВА, 22. На Пленумі Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу триває велика розмова про розвиток економіки СРСР і вдосконалення партійного керівництва народним господарством.

Виступаючи першим на ранковому засіданні, міністр енергетики і електрифікації СРСР **Г. Т. Новиков** висловив певність, що перебудова партійних органів за виробничим принципом забезпечить далі поліпшення роботи промисловості. Він нагадав, що рішення XXII з'їзду КПРС передбачають випереджаючі темпи розвитку електрифікації. Це дасть можливість у найближче десятиріччя збільшити енергозброєність праці в три рази.

За чотири роки семирічки в країні введено близько 29 мільйонів кіловат нових енергетичних потужностей, майже стільки, скільки було введено за сім попередніх років. У 1963 році намічено ввести понад дев'ять мільйонів кіловат нових потужностей, а до 1970 року щорічне введення їх досягне 22—25 мільйонів кіловат.

Бажливо, що за минулі чотири роки прокладено майже сто тисяч кілометрів ліній електропередач напруження до 500 тисяч вольтів, що майже вдвоє більше, ніж за попередні сім років.

Міністр повідомив, що розроблено заходи, які дадуть змогу в найближчі два—три роки різко знизити собівартість електроенергії і зекономити, таким чином, близько одного мільярда карбованців на рік.

Однею з найважливіших умов успіхів у будівництві комунізму, досягнутих радянським народом за останні роки, є творчий розвиток партією марксистсько-ленінських ідей, справді ленінський стиль керівництва, рішуче відновлений Центральним Комітетом КПРС, — заявив у своєму виступі перший секретар Башкирського обласного комітету партії **З. Н. Нурієв**. Він відзначив, що після створення рад народного господарства обсяг випуску продукції в республіці зріс майже вдвоє. Переважна увага приділяється розвитку тих галузей індустрії, які забезпечують прискорений прогрес народного господарства. В Башкирії швидкими темпами роз-

виваються нафтовидобувна, хімічна, енергетична і машинобудівна промисловість. Промовець критикує Держплан СРСР і Всеросійську раду народного господарства за те, що вони не приділяють достатньої уваги розвитку будівельної бази Башкирії. Співнившись на питаннях сільського господарства, **З. Н. Нурієв** повідомив, що в цьому році хлібороби республіки засіяли в засіки держави 96 мільйонів пудів зерна або на 19 мільйонів пудів більше, ніж у минулому році. Башкирія ставить завдання в наступному році продати державі 100 мільйонів пудів хліба.

Про успіхи працівників сільського господарства Кіровоградської області доповів Пленумові відомий механізатор **О. В. Гіталов** (колгосп імені XX з'їзду КПРС). Його бригада в цьому році виростила на площі 1080 гектарів по 60 центнерів зерна кукурудзи з кожного гектара. Цього досягнуто завдяки застосуванню нової технології вирощування цієї культури без затрат ручної праці. Промовець розповів, що в цьому році в області вирощено багатий врожай кукурудзи, цукрових буряків, соняшника та інших культур. На площі 400 тисяч гектарів з кожного з них зібрано по 33 центнери зерна кукурудзи, а на площі в 65 тисяч гектарів урожай ще вищий — 50 центнерів. **О. В. Гіталов** критикував у своєму виступі деякі підприємства сільськогосподарського машинобудування, що випускають надто багато машин різних марок, при цьому для одних і тих же робіт. Треба уніфікувати машинні і, зокрема, ті, що призначені для збирання кукурудзи та інших просяних культур.

Один за одним підіймаються на трибуну учасники Пленуму ЦК КПРС. Кожний з них розцінює роботу листопадового Пленуму як новий доказ того, що Центральний Комітет Комуністичної партії спирається в своїй роботі на колективний досвід і розум партії і народу, що на практиці здійснюються ленінські принципи партійного і державного будівництва. Промовці одностайно схвалюють пропозиції Президії ЦК КПРС про перебудову партійних органів за виробничим прин-

ципом. Про це говорив і перший секретар Новосибірського обкому партії **Ф. С. Горячев**. Значну частину свого виступу він присвятив розвитку промисловості і сільського господарства області. За чотири роки семирічки виробництво металорізальних верстатів збільшилось майже у два рази, турбін — у три рази.

Партійного працівника на трибуні Пленуму зміняє вчений — голова Сибірського відділення Академії наук СРСР **М. О. Лаврентьев**. Він з гордістю доповів, що завдання партії по створенню нового наукового центру в Сибіру виконано. Вчені Сибірського відділення Академії розробляють тепер важливі проблеми, допомагаючи промисловості і сільському господарству в розв'язанні практичних питань. Вони виховують також нові наукові кадри з числа талановитої молоді. Академік повідомив, що математичний інститут успішно працює в галузі диференціальних рівнянь і прикладення їх до механіки. Фізики досліджують ядерні проблеми, хіміки працюють над одержанням надчистих матеріалів. Спінюючись на інтенсивному науковому житті Далекого Сходу, академік навів цікавий факт: в результаті наукових досліджень на Камчатці незабаром почнеться будівництво електростанції, що працюватиме на парі підземних гарячих вод.

За темпами розвитку хімічна промисловість випереджає загальні темпи розвитку індустрії країни. Про це заявив на Пленумі голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по хімії **В. С. Федоров**. З часу травневого Пленуму ЦК КПРС 1958 року, який був присвячений проблемам хімії, досягнуто певних успіхів. Обсяг промислового виробництва хімічної індустрії збільшився в 1,6 рази. На потреби її витрачено 3,9 мільярда карбованців або більше, ніж витрачено за попередні 13 років. Проте більш енергійний розвиток цієї важливої галузі промисловості стримується насамперед відставанням науково-дослідних і проєктних організацій, а також машинобудівної промисловості, яка не виявляє достатньої оперативності в створенні нової техніки.

Ідею створення єдиного органу по керівництву промисловістю республіки Азії — Середньоазіатської ради народного господарства схвалив перший секретар ЦК Компартії Туркменії **Б. Овезов**. Він висловив певність, що це дасть змогу повніше використати природні багатства Середньої Азії, поставити їх на службу комунізму.

Голова Кемеровського радгоспу **Л. Ю. Графов**, який виступив потім, підтримав пропозицію про укрупнення радгоспів і, зокрема, ідею об'єднання рад народного господарства Західного Сибіру. Він підкреслив при цьому, що такий захід благотворно позначиться на піднесенні всієї індустрії великого краю. Промовець критикував Держплан, вказавши, що він мало радиться з працівниками на місцях, виявляє дріб'язкову опіку, яка зв'язує господарську ініціативу.

Про розвиток промисловості і сільського господарства Киргизії, а також про перебудову організаційних форм партійного керівництва народним господарством республіки доповів Пленумові перший секретар ЦК Компартії Киргизії **т. Усубалієв**. За три роки семирічки приріст промислової продукції в Киргизії становив 30 процентів.

Останнім на ранковому засіданні Пленуму виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ **С. П. Павлов**. (Його промова друкється в сьогоднішньому номері газети).

(Закінчення на 2-й стор.).

Москва. Пленум ЦК КПРС.

На знімку: група учасників Пленуму в перерві між засіданнями. Зліва направо — Герой Соціалістичної Праці комбайнер Нукутського зернорадгоспу Іркутської області **І. Е. РИЦЕВ**, зривник шахти № 10 тресту «Естонсланець» **А. Г. ВАХТРАОРГ**, Герой Соціалістичної Праці футеронник **П. М. КОСИКОВ**, бригадир комплексної бригади шахти «Суходольська-1» тресту «Краснодонвугілля» **М. Я. МАМАЙ**, польовод колгоспу «Завєты Леніна» Шадринського району Курганської області **Т. С. МАЛЫЦЕВ**, керівник комплексної бригади колгоспу імені Кірова Новоусманського району Воронежської області **М. Ф. МАНУКОВСЬКИЙ**.

Фото **В. ЕГОРОВА** і **В. СЛОВОТЯНОВА**.
Фотохроніка ТАРС.

(Закінчення).

Вечірнє засідання Пленуму ЦК партії 22 листопада відкрилось виступом першого секретаря Ростовського обкому КПРС В. В. Скрябіна. Він підкреслив, що саме життя вимагає зміни структури управління народним господарством країни. Тому зрозуміло, що трудящі Дону, як і всі радянські люди, одностайно схвалюють пропозиції, викладені в доповіді товариша М. С. Хрущова. Промовець заявив, що вже здійснені заходи по перебудові керівництва господарством підвищили відповідальність місцевих партійних і господарських органів, дали змогу краще використати резерви виробництва, піднесли творчі ініціативу мас. Ілюструючи цю думку прикладами по Ростовській області, тов. Скрябін повідомив, що хлібороби Дону зібрали в цьому році 378 мільйонів пудів зерна, значно більше, ніж виростили в найбільш урожайному 1958 році.

Проблемам розвитку видобування нафти, газу й іншого палива у Радянському Союзі присвятив свій виступ голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по паливній промисловості М. В. Мельников. Головна увага, підкреслив він, приділяється видобуванню найбільш економічних видів палива, в першу чергу нафти й газу. Питомо вага їх у паливному балансі країни збільшилася за останні 8 років у два рази.

Ще більше, повідомив тов. Мельников, розширяться в найближчі роки видобування кам'яного вугілля відкритим, найбільш економічним способом. В Сибіру і Казахстані намічається створити великі вугільні розрізи.

Перший секретар ЦК КП Латвії А. Я. Пельше, як і багато інших учасників Пленуму, які виступили в дебатах, підкреслив, що здійснена в останні роки перебудова керівництва промисловістю і сільським господарством повністю себе виправдала. Це добре показує робота промисловості і сільського господарства Латвії. В цьому році промисловість республіки дасть стільки продукції, скільки передбачалося випустити в 1964 році, а рівня, наміченого на кінець семирічки, буде досягнуто в наступному році.

Про досвід роботи механізованої ланки розповів учасникам Пленуму свинар Гутовського радгоспу Новосибірської області Н. І. Белаш. Ланка, якою він керує, відгодувала за 10 останніх місяців 5.900 свиней, забезпечивши їх соковитими кормами. Підкресливши необхідність широкого впровадження у тваринництво нової техніки, тов. Белаш звернув увагу Пленуму Центрального Комітету на те, що ще відчувається нестача в такій техніці.

Виробничий принцип побудови партійних органів дасть змогу ще краще, повніше використати переваги соціалістичного ладу і планової економіки, заявив перший секретар ЦК Компартії Литви А. Ю. Спечкус. Він сказав, що трудівники республіки підтримують пропозиції, викладені у доповіді товариша М. С. Хрущова.

Голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по чорній і кольоровій металургії В. Ю. Бойко заявив, що металургійна промисловість у Радянському Союзі розвивається успішно. За чотири роки семирічки країна одержить багато продукції понад план. Використання потужностей у радянській металургії значно перевершує рівень, досягнутий будь-якою капіталістичною країною.

Виступом тов. Бойка закінчилось вечірнє засідання Пленуму 22 листопада.

У Президії Верховної Ради СРСР

Указами Президії Верховної Ради СРСР від 23 листопада 1962 року тов. Полянський Дмитро Степанович призначений заступником Голови Ради Міністрів СРСР;

Тов. Шелєпін Олександр Миколайович призначений заступником Голови Ради Міністрів СРСР і головою Комітету партійно-державного контролю ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР;

Тов. Воронов Геннадій Іванович призначений Головою Ради Міністрів РРФСР.

(ТАРС).

Думки Пленуму — це наші думки, думки всього народу. І кому, як не нам, відчувати їх в житті, будувати своє завтра, — говорить член будівельної бригади колгоспу імені Дзержинського Новопраського району Олександр Гладченко. На знімку: молодий будівельник О. ГЛАДЧЕНКО.

Фото В. ЗАЙКІНА.

МОСКВА, 23. Сьогодні Пленум Центрального Комітету КПРС продовжував свою роботу. На ранковому засіданні першим виступив Т. І. Соколов, перший секретар крайкому партії Цілинного краю Казахстану.

Він навіть дані, які показують, що на цілинних землях розгорнулось велике промислове і сільськогосподарське будівництво. В цьому році в Цілинному краї обсяг промислового виробництва майже в два рази перевищить рівень 1958 року. Тільки в Кустанайській області споруджується три потужних гірничозбагачувальних комбінати, які перероблятимуть десятки мільйонів тонн залізної руди на рік. Створюється багато радгоспів.

Промовець повідомив, що в цьому році край продав державі 318 мільйонів пудів зерна. Проте це далеко не відповідає можливостям, які мають колгоспи і радгоспи. Цілинний край може довести продаж державі зерна до 800 мільйонів пудів.

Тепер, продовжує Т. І. Соколов, йде освоєння «другої цілини», — тваринництва. В цьому році господарства краю виконують державні завдання по продажу продуктів тваринництва. Найближчим часом продаж державі м'яса, молока та інших тваринницьких продуктів різко зросте. Для цього створюються всі необхідні умови.

Перебудова в сільському господарстві виправдала себе, заявив промовець. Виправдає себе і намічувана на цьому Пленумі перебудова партійних органів за виробничим принципом.

Заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Державного планового комітету СРСР В. Е. Димшиць сказав, що критика на адресу плануючих органів, висловлена учасниками Пленуму, буде вивчена новою всесоюзною радою народного господарства і Держпланом СРСР. Чітка структура побудови планових органів створює всі умови для дальшого зміцнення планових начал в усіх ланках народного господарства, для побудови їх на справжній науковій основі. Потім він повідомив, що державним планом на 1963 рік передбачено значне зростання всіх галузей економіки, збільшення капіталовкладень. В. Е. Димшиць підкреслив безумовне піклування партії про розвиток хімічної індустрії. В плані на 1963 рік суму капіталовкладень у цю галузь індустрії визначено в розмірі 1 мільярда 655 мільйонів карбованців, що у п'ять раз більше вкладень 1957 року. Таких темпів розвитку не знала жодна галузь народного господарства.

Промовець сказав, що зневажа до законів розвитку економіки, яка мала місце в період культу особи

Промова товариша С. П. ПАВЛОВА

Товариші! Нинішній Пленум Центрального Комітету КПРС, доповідь Микити Сергійовича Хрущова є найкращим підтвердженням того, що вічно живе вчення Маркса-Леніна постійно розвивається нашою партією, що наша партія визначає свою стратегію і тактику з врахуванням реальної обстановки, з врахуванням вимог часу, що їй органічно чужі догматизм, схоластика і застій.

Ленінський комсомол, вся радянська молодь палко підтримують мудрі і своєчасні пропозиції Центрального Комітету про розвиток економіки нашої країни і перебудову партійного керівництва народним господарством, висунуті з ініціативи товариша М. С. Хрущова.

Центральний Комітет ВЛКСМ, комсомольські організації зроблять все для того, щоб наблизити комітети комсомолу, керівні комсомольські органи до повсякденної праці і життя робітничої та селянської молоді, поліпшити керівництво комсомольськими організаціями підприємств, будов, колгоспів і радгоспів, забезпечити глибоке вивчення комсомольськими працівниками й активістами економіки промислового і сільськогосподарського виробництва. Безсумнівно, що в результаті перебудови Ленінський комсомол зможе значно ефективніше виконувати своє головне завдання, своє основне призначення — завжди і в усьому бути вірним помічником і бойовим резервом партії.

Тепер в рядах комсомолу 20 мільйонів юнаків і дівчат. Половина з них зайнята безпосередньо в промисловому і сільськогосподарському виробництві. Понад 1 мільйон комсомольців є інженерами, агрономами, техніками. Комсомольські організації під керівництвом партії постійно розширяють свою участь у творчій діяльності нашого народу, в розв'язанні найважливіших завдань господарського будівництва. Комсомол шефствує над будівництвом більш як 2 тис. промислових об'єктів країни, 168 з яких є всесоюзними ударними будовами. Молодіжні ланки вирощують кукурудзу на 15 млн. гектарів — це майже половина всієї площі, зайнятої під цю культуру.

Тільки в цьому році по комсомольських путівках на новобудови нашої країни виїхало понад 130 тис. юнаків і дівчат. Легко зрозуміти, товариші, з якою радістю новосельці сприйняли вказівку М. С. Хрущова про комплексну забудову нових районів!

Братська ГЕС — одна з перших будов, куди в 1956 році на заклик партії поїхала молодь. Тепер на місці непрохідної, дрімучої тайги виросло місто з 100-тисячним населенням. В основному це молодь. Багато молодих людей обзавелися сім'ями, назавжди поселилися в Сибіру. В Братську одна за одною стають до ладу турбіни і щодня з'являються на світ божий 40, а то й 50 немовлят. Братськ займає одно з перших місць у світі щодо кількості реєстрованих шлюбів і дітонароджуваності. Але зрозуміло, що у цих молодих людей життя починається у важких умовах: немає родичів, які б доглядали дітей, нікому готувати їжу, прати білизну, ходити за покупками. Водночас у Братську дитячих садків у п'ять раз менше, ніж за нормами звичайного міста. Через нестачу дитячих закладів молоді матері змушені кидати роботу.

Магазини і їдальні теж працюють з великим перевантаженням. Важко уявити, але в 100-тисячному місті тільки три домові кухні, чотири перукарні, одна пральня, дві швейні і дві шевські майстерні. На наш погляд, міністерства торгівлі, комунального господарства Ро-

Сталіна, особливо відбилась на сільському господарстві. Центральному Комітету КПРС довелося вести величезну роботу по перебудові цієї важливої галузі народного господарства. Передбачено дальше зміцнення матеріально-технічної бази сільського господарства. Обсяг капіталовкладень у 1963 році перевищить чотири мільярди карбованців. Це дорівнює обсягові капіталовкладень у сільське господарство за весь період 1946—1952 років.

У своєму виступі В. Е. Димшиць критикував ті організації, які порушують державну планову дисципліну, а також прояв місництва. В деяких республіках та економічних районах спостерігається недооцінка розвитку хімічної індустрії — порушуються строки будівництва підприємств хімії, устаткування подовгу лежить без застосування, що призводить до тривалого заморожування великих коштів. За недостатню увагу до рожування великих коштів. За недостатню увагу до питань технічного прогресу промовець критикує комітети, які займаються питаннями хімії, лісової і папєрової промисловості, автоматизації і машинобудування.

Пропозиції про перебудову партійних органів, які відстануть виробничу спрямованість, впливають з самого життя, заявив перший секретар Свердловського обласного комітету КПРС К. К. Ніколаєв. На прикладі цієї великої промислової області Уралу він показав, що нинішні організаційні форми вже не відповідають завданням, які стоять перед народним господарством. Порівняно з довоєнним 1940 роком випуск валової продукції зріс у кілька раз. Сума капіталовкладень перевищує 770 мільйонів карбованців на рік.

Перебудова партійних органів наблизить керівництво до насущних потреб виробництва. Вони зможуть глибше і повсякденно займатись розвитком промисловості, будівництва і сільського господарства.

Про широке застосування нових прогресивних методів вирощування бавовняника розповів учасником Пленуму директор казахстанського радгоспу «Пахта-Арал» В. М. Куликов.

У дебатах на доповідь М. С. Хрущова «Розвиток економіки і партійне керівництво народним господарством» виступив 51 чоловік. Пленум прийняв рішення про припинення дебатів.

З заключним словом на Пленумі виступив Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов, зустрінутий бурхливими оплесками учасників Пленуму.

Пленум ЦК КПРС прийняв в обговореному питанні розгорнуте рішення.

втрачають внаслідок власної інертності великі доходи. Раніш багато було шабашників-будівельників, але тепер їх поборили наші потужні будівельні організації. Але щодо сфери побутового обслуговування населення, що подекуди шабашники поза конкуренцією. За один літній сезон перукар з Вірменії на жіночих зачісках заробив у Братську на автомашину «Волга». (Помпавлення в залі).

Але особливо гострою в Братську залишається проблема житла. Плани введення нових будинків тут постійно не виконуються. До всього цього ще треба додати, що міністерство енергетики і електрифікації СРСР, прагнучи будь-що знизити вартість кіловат-години, свавільно занижує норми житлового і культурно-побутового будівництва. Тепер на будівництві гідроелектростанцій діє інструкція міністерства, за якою, наприклад, кількість дитячих садків і ясел зменшено в три рази порівняно з тим, що рекомендує академія будівництва і архітектури. В таких діях важко знайти раціональне зерно, виходить, що міністерство робить розрахунок на тимчасовиків, прирікаючи заздалегідь свої ж підприємства на велику плінність кадрів.

Шукання, прагнення конкретизувати свою роботу, глибше вникати в усі деталі промислового і сільськогосподарського виробництва — цими якостями відзначається робота все більшого числа комітетів комсомолу.

Багато комсомольських організацій успішно беруть участь у створенні нової техніки. Комітети комсомолу ряду харківських заводів розгорнули рух за впровадження у виробництво передових технологічних процесів — нових видів зварювання, точного литва, штампування. Високопродуктивні способи обробки металів комсомольці впровадили на 400 виробничих дільницях.

У Горьківській області в минулому році з активною участю молоді комплексно механізовано й автоматизовано 12 цехів і дільниць, впроваджено 78 автоматичних і напівавтоматичних ліній.

Останнім часом було проведено два всесоюзних рейди по виявленню невикористовуваних верстатів і механізмів. Комсомольці викрили численні факти непрацьовитого використання і зберігання верстатів та машин, виявили і допомогли вести в експлуатацію тисячі одиниць невикористовуваного устаткування.

У відповідь на заклик товариша М. С. Хрущова — освітлювати прожектором комуністичного контролю всі дільники виробництва — народилися загони «Комсомольського прожектора». Зараз можна сказати, що на багатьох підприємствах, у колгоспах і радгоспах вже завоювали авторитет. Загони «Комсомольського прожектора» активно виступають проти безгосподарності, марнотратства, головопалства і бюрократизму, допомагають знаходити і приводити в дію резерви, усувати вузькі місця виробництва.

Велику і важливу проблему порушили, наприклад комсомольці Усть-Каменогорського конденсаторного заводу, поставивши питання про розширення виробництва статистичних конденсаторів. При розв'язанні цього завдання за двадцятиріччя можна скоротити обсяг будівництва електростанцій загальною потужністю в 40 мільйонів кіловат і ліній електропередач — на 300 тисяч кілометрів, заощадивши при цьому понад 12 мільярдів карбованців.

(Закінчення на 3-й стор.).

«Спеціалізація виробництва, — говорив тов. М. С. Хрущов на Пленумі ЦК КПРС, — дає величезні можливості для зростання продуктивності праці, поліпшення якості продукції, дає змогу найраціональніше організувати працю. При спеціалізації виробництва відкривається широкий простір для переведення на потік виготовлення деталей машин, впровадження комплексної автоматизації і механізації».

Спеціалізація — назріле питання, яке висувається на порядок денний самим життям. Візьмемо для прикладу Кіровоград. В місті шість підприємств (заводи імені Кірова, вагоремонтний, «Новатор», фабрика імені Калініна, Кіровоградська меблева фабрика Черкаського раднаргоспу, ремонтно-меблевий комбінат «Деревообробник») виготовляють меблі. Це в основному невеликі підприємства, малопродуктивні, з числом робітників від 100 до 400 чоловік. Цехи в більшості своїй не спеціалізовані і в них виробляються меблі кількох видів.

Наприклад, м'які меблі випускає фабрика імені Калініна і комбінат «Деревообробник», стільці — завод «Новатор» і Кіровоградська меблева фабрика, трюмо — завод «Червоний дзеркальник», фабрика імені Калініна, Кіровоградська

меблева фабрика раднаргоспу, ремонтно-меблевий комбінат «Деревообробник». Ця розпоршеність веде до того, що випускається багато незручних, громіздких, дорогих, некресивих і немічних меблів. А головне — низької якості.

Ось саме тут вкрай необхідна спеціалізація. Наприклад, завод «Червоний дзеркальник» в основному виготовляє дзеркала і частково трюмо вищого класу. Випускає трюмо вищого класу і Кіровоградська меблева фабрика. А хіба не можна було б зосередити виробництво трюмо на спеціалізованій, технічно краще оснащеній меблевій фаб-

риці? Можна, але... А це «але» в тому, що меблева фабрика — раднаргоспівська, а завод «Червоний дзеркальник» — підприємство місцевої промисловості.

Такі бар'єри і такий паралелізм позначаються як на якості, так і на собівартості продукції. Більше того, іноді один і той же вироб ціниться по-різному. Випускають кухонні столи завод імені Кірова (який в основному робить колеса і ободи до них) і ремонтно-меблевий комбінат «Деревообробник». Зовні столи схожі, але якість продукції «Деревообробника» вища, а вартість нижча.

Настав час спеціалізувати наші підприємства. Наприклад, раціонально виготовляти м'які меблі на фабриці імені Калініна, а ремонт меблів і виготовлення пружинних матраців — на ремонтно-мебловому комбінаті «Деревообробник», всі меблі вищого класу — на Кіровоградській меблевій фабриці, стільці — на заводі «Новатор» і т. д.

Не краще справи і в металобробній галузі. В місті господарський совхоз випускає два підприємства —

завод «Металіст» і міський промкомбінат. Ці совхози за своїми розмірами різні, хоч конструкція однакова. Такі ж справи і з духовками зварними, і з дверчатими прачими.

Чому така різномірність? Тому, насамперед, що проекти виробів розроблялись в конструкторсько-технологічному бюро облісцевпрому різними конструкторами. Кожний прагнув зробити щось своє, «оригінальне». Де вже тут говорити про спеціалізацію! Все це й стримує можливість нашо-

го зростання, поліпшення якості і здешевлення продукції.

Централізація керівництва технічною політикою ліквідує ці бар'єри і дає можливість широко спеціалізувати наші підприємства, автоматизувати і механізувати їх. А це, в кінцевому рахунку, підвищить продуктивність праці, знизить собівартість продукції, поліпшить її якість.

Г. ТОЛОК,
начальник виробничого відділу облісцевпрому.

ВІН БАЧИВ ЛЕНІНА

У ЧЕРВОНОКАМ'ЯНСЬКІЙ середній школі Олександрійського району відбулася зустріч учнів з персональним пенсіонером, учасником трьох революцій, членом КПРС з 1920 року З. Я. Мухіном. За участь в революційних боях Захар Йосипович був заарештований і висланий в Сибір. В 1906 році З. Я. Мухін мав дві зустрічі з Ленініним, під час першої розмовляв з ним.

За дорученням бюро Олександрійського райкому комсомолу З. Я. Мухін вручив комсомольські квитки юнакам і дівчатам, які щойно були прийняті в члени ВЛКСМ.

На знімку: З. Я. МУХІН розповідає піонерам про свої зустрічі з Володимиром Іллічем.

Фото В. ЗАЙКИНА.

На Кузнецькому металургійному комбінаті «Комсомольський прожектор» намагається подолати опір дирекції впровадженню у виробництво прогресивного методу інтенсифікації сталелавильних процесів шляхом здування компресорного повітря в мартенівську ванну. Цей метод дасть можливість збільшити продуктивність до 20 процентів, значно знизити витрату дорогого палива.

«Комсомольський прожектор» порушує найрізноманітніші питання — від поліпшення організації праці на окремому робочому місці до проблем, які мають велике народногосподарське значення. У світлі винятково важливих положень про партійно-державний контроль «Комсомольський прожектор», в загонах якого працюють сотні тисяч молодих спеціалістів, робітників, раціоналізаторів виробництва, нам здається, може стати бойовим помічником контрольних органів.

Микита Сергійович Хрущов дуже яскраво висловив прагнення нашої партії, Центрального Комітету, його Президії поставити на службу народові невичерпні резерви нашого виробництва, зробити Батьківщину ще могутнішою, підвищити добробут радянських людей. Доповідь товариша М. С. Хрущова відповіла на багато наболілих питань, визначила ясні і чіткі перспективи.

Для нас, комсомольських працівників, тепер особливо ясно видно наші промахи й упущені можливості, ми бачимо, скільки ще в роботі комсомольських організацій показує, бравади, формалізму. Безсумнівно, ЦК ВЛКСМ, всі комсомольські органи разом з молоддю з новою енергією та ентузіазмом візьмуться за усунення цих хиб, зроблять ще більш вагомим вклад молодого покоління в дальший розвиток народного господарства.

Товариші! Говорячи про підвищення ролі колективів робітників і службовців у розв'язанні питань діяльності підприємств, Микита Сергійович рекомендував вводити до складу виробничих комітетів представників комсомольських організацій. Ми розуміємо це як новий прояв довіри комсомолові, підвищення його ролі в господарському будівництві.

Половину працюючих тепер становить молодь. На виробництві все частіше йдуть підлітки 16—17 років, які тільки стають на самостійний шлях, виходять з-під опіки батьків і, головне, школи. Підліток, що починає своє трудове життя, потребує особливого підходу, посиленої уваги. Проте багато господарських керівників не роблять різниці між досвідченим робітником, характер якого склався в трудовому колективі, і новачком, що вперше попав у робітниче середовище. З підлітком, який вступає на завод, дуже часто ніхто навіть не розмовляє. Йому не розповідають про історію підприємства, передових людей, про вимоги, що ставляться до людини, яка вступає у велику армію робітничого класу. Це відбувається там, де немає прагнення зацікавити молоде покоління в роботі саме на даному підприємстві, закріпити молоді кадри. Справа, як правило, обмежується тим, що на робітника заводять трудову книжку, яку він потім побачить лише при звільненні з заводу. Взагалі, порядок оформлення на роботу у нас оказано, на ньому лежить відбиток формалізму, байдужості.

Молоді робітники часом стикаються з серйозними труднощами: низькою організацією праці, поганим побутом, відсутністю умов для навчання, для підвищення кваліфікації і відпочинку. Не дістаючи допомоги, моральної підтримки, молодий робітник нерідко бачить вихід лише в тому, щоб перейти на нове підприємство. Все це завдає не тільки матеріальної, але й моральної шкоди.

Кожний керівник повинен бути прикладом для молоді. На жаль, є факти, коли окремі господарники поведуться негідно, зловживають службовим становищем.

Але найгірше, коли молодь бачить примиренське, безпринципне ставлення до тих, хто порушує партійну і державну дисципліну. Це розкладає її, дає поживу всякого роду злопыхателям та обивателям для аж ніяк не невинних узагальнень: «начальству все можна»...

Молодь тресту «Алтайтрансбуд» не раз писала і в Барнаул, і в Москву скарги на начальника тресту Мельникова. Оточивши себе своїми людьми, цей, з дозволу сказати, керівник, займається приписками, п'янками на державні гроші, жививає добрих спеціалістів, а на їх місце перетягає дружків і приятелів. Йому нічого не варто образити дівчину приставаннями. Йому нічого не варто утримувати на народні гроші ораву нероб, називаючи її збірною футбольною командою тресту. А ця орава пиячить, розпутствує, та ще її обдаровують окремими квартирами, в той час як заслужені люди, які до пенсії проробили в тресті, так і не одержали квартир. Мельников не зважає на справедливі вимоги молоді, нехтує комсомольську організацію. Мельниковим обурюються вже не один рік. Заступник міністра транспортного будівництва т. Подчуфаров обіцяв бюро ЦК ВЛКСМ розв'язати питання протягом 3-х днів. Але минуло 3 дні, 30 днів і більше, а Мельникову все як з гуски вода. Цими днями ми одержали новий груповий лист, в якому молоді робітники тресту висловлюють своє обурення поведінкою Мельникова і просять ЦК ВЛКСМ допомогти їм звільнитись від такого керівника.

З подібними фактами, на жаль, можна зустрітись і в інших місцях. Чи треба казати, якої великої шкоди завдає це вихованню молоді.

Добре відомо, що успіхи в розвитку економіки багатьох залежать від ділових і політичних якостей спеціалістів. У цьому зв'язку хотілося б знову сказати про роботу наших сільськогосподарських вузів. Вже не раз критикувались багато сільгоспузів, де так звані навчально-дослідні господарства одержують поганенькі врожаї, мають слаборозвинуте тваринництво, низький рівень механізації, є нерентабельними і тому не можуть являти собою доброї виробничої бази для навчання студентів. Але стан справ вимагає ще раз повернутись до цього питання.

У навчально-дослідному господарстві Курського інституту працюють 485 постійних робітників і 400 студентів. На одного працюючого припадає лише 3 гектари орної землі, тобто в 6—7 раз менше, ніж у колгоспах і радгоспах області; але показники тут гірші, ніж у найслабшому господарстві. Падіж худоби, птиці досягає 30 проц. Про яку ж підготовку спеціалістів тут можна говорити?! Дивно, але, як правило, саме в сільськогосподарських вузах демонструється найвідсталіший рівень виробництва. Тут досі не впроваджено безприв'язне або безстаночне утримання худоби, електродійня та інші методи ведення господарства, які вже стали елементарними.

Навчально-дослідні господарства і кафедри інститутів працюють відокремлено, вчені не тільки не несуть відповідальності за стан справ у господарствах, вони з ними просто не зв'язані. Все це кінцем кінцем призводить до тих численних фактів, коли в сільське господарство приходять посередні спеціалісти.

Товариші! Участь у розв'язанні практичних завдань найкраще сприяє комуністичному вихованню молоді, зміцненню рядів комсомолу, підвищенню його авторитету. Життя доводить, що цілина чи ударне будівництво, шкільні виробничі бригади чи студентські конструкторські бюро, ці і всі інші конкретні діла комсомолу — насамперед сприяли вихованню нашої молоді. І хіба не є доказом цьому той факт, що після XX з'їзду партії, після крутого повороту комсомолу до практичної участі в господарському будівництві з числа вихованців комсомолу виростили справжні герої праці, лю-

ди нового комуністичного характеру — Валентина Гаганова, Петро Сапунов, Михайло Дожик, Турсуной Ахунова, Кузьма Северинов, Люба Лі, Герман Ламочкін і багато інших, ким пишається наш радянський народ. Доказом цього є і зростаючий авторитет комсомолу, прагнення молоді вступити в ряди нашої Комуністичної Спілки.

Критика на XX з'їзді партії галузі, політичної тріскотні, лозунгів, відсутності живої роботи в комсомолі була дуже справедливою і своєчасною. Партія розгорнула перед комсомолом широку і запальную програму великих, конкретних, надзвичайно важливих народногосподарських справ. Але сьогодні хотілося б згадати про джерела цього галузі і тріскотні. У 1935 році за вказівкою Сталіна було перебудовано роботу комсомолу. В чому ж була суть цієї перебудови?

Приймаючи керівників комсомолу, Сталін зробив кілька зауважень по суті роботи комсомолу. Як відомо, комсомол у той час займався конкретними господарськими справами. Тепер, за особистою вказівкою Сталіна, комсомол повинен був зробити поворот від участі в господарському будівництві до створення спеціального «висококваліфікованого апарату виховання». На XI пленумі ЦК ВЛКСМ у 1935 році були піддані розсній критиці ті комсомольські організації, які прагнули брати конкретну участь у розвитку народного господарства. Але що ж пропонувалося взамін цьому? На перший план висувалось, — це чорним по білому було записано, — що найпершим завданням усієї виховної роботи комсомолу є необхідність вистежувати і розпізнавати ворога, якого треба потім усувати тільки насильно, методами економічного впливу, організаційно-політичної ізоляції і методами фізичного винищення. Ось куди хотів спрямувати зусилля комсомолу Сталін.

Відповідно до його вказівок було переіменовано комсомольський апарат. Тільки в Центральному Комітеті комсомолу було створено кілька паралельно діючих політ, культ та інших секторів, зате не залишилося жодного відділу або сектора, який би займався питаннями участі молоді в розвитку промисловості і сільськогосподарства.

Рецепти, які дав у той час Сталін, завдали, звичайно, шкоди Ленінському комсомолові. Але для молоді, для нашого народу і для історії комсомолу 30-х років завжди буде пам'ятний будівництво Магнітки і Комсомольська-на-Амурі, Дніпрогесу і метробуду. [Бурхливі оплески].

Нам тепер добре ясно, що ніякий найбільш «висококваліфікований апарат» неспроможний виховати у молоді такий ентузіазм, самовідданість, масовий героїзм, як це робить зараз довіря партії, творча праця, свідомість своєї корисності, потрібності справі народу. Ось чому Ленінський комсомол, палко, з вдячністю, цілком і повністю підтримує своєчасні і мудрі пропозиції Президії ЦК про поліпшення керівництва народним господарством.

Кожне положення доповіді Микити Сергійовича Хрущова показує правильність ленінського курсу, по якому йде наша партія, наша країна.

Велика реформа, яку пропонує сьогодні Президія Центрального Комітету партії, безсумнівно, викличе до життя нові і нові джерела енергії, народної ініціативи, ентузіазму, безсумнівно, приведе до ширшого і повнішого використання тих невичерпних резервів, які закладені в нашому виробництві, в нашому могутньому радянському суспільстві. [Оплески].

— Зачекайте, стійте! Маю говорити востаннє. А тобі, Охріменко, плюнути в миршау пику. Прихвосстень петлюрівський...

Лячно зойкнули гвинтівки. І рожевий світанок здався одвічно юним; він вплив білогубим і безвусим; він затанцював безлічно сонячних зайчиків, химерно похитнувся і гордовито-повільно йшов і йшов по землі...

Поблизу даниловобалківської корчми

С ЕЛО ще не прийшло до пам'яті від багатовадда. На степових роздоріжжях сніговали підозрілі військові — то в цивільному, то при повних регаліях. Когось арештовували і відправляли в Богданове. Кажуть, що там, хто не визнавав «найсвітлішого», розстрілювали.

А «влада» мінялася в селі, мов у калейдоскопі: то «біла», то «блакитна», то «синя»...

— Чортзна, кому годити, — плювалися старожили.

Опівночі, в самому центрі Данилової Балки, забряжчали шибки, несамовито заверещали в загородах підсвинки.

— Вилазі, громада, Васька Тьох властвуєт...

Васька Тьох виявився і не «блакитним», і не «білим», і не «синім»... Просто Васька Тьох «влаштував». Не встигли даниловобалківці прокинутися, як біля сільської корчми зачалося вогнище, і вітер поніс долиною запах смаженого. Жарилися селянські підсвинки. Сотня чоловік тьохівської банди волали пісні «во славу Васьки-отамана».

Любо, братці, любо, Любо, братці, жить...

Вранці новоявлених «властителей», мов язиком злизало. Тільки вітер розносив вибалками бридкий запах горілого та калікувата корчма зиркала на битий шлях потрошеними вікнами...

А довкола Данилової Балки, в Грушці і Кошаро-Олександрівці, в Богданівці та на хуторах шастали банди Сікорського і попа-петлюрівця Ільницького, «гуляли» Охріменко і Цикалжук...

Сміявся ранок золотозубими променями. І навіть сільська корчма здавалася якоюсь святково збудженою. Хтось примаїстрував на корчмі щойно зготовану табличку «Учебный пункт». Черевики з крагами, портупея і сорочка кольору хакі так пасувала оцим хлопцям, які з ранку до надвечір'я марширували на подвір'я, а то сновигали від навчального пункту, що оселився в корчмі, до волосного виконкому.

Щойно в село увійшов червоний кавалерійський загін. Командир загону Ременний довго розмовляв з сільськими хлопцями. А їх було в Данилової чимало. І брати Жученки, і Пантелей Рибіцький, Феофан Струтинський та Григорій Пінковський погодилися навчатися при кавалерійському загоні.

...До пізньої ночі блимало полум'я каганця в кімнаті волосної Ради. В цей день сільські хлопці чи не вперше від комуніста Сарафанюка дізналися про комсомол. В молодіжну організацію першим записався Пантелей Рибіцький. А потім його брат Сергій, Яків Крижанівський, брати Жученки... Секретарем комсомольського осередку обрали Пантелея Рибіцького.

...Життя даниловобалківців входило в коліно.

«Котилася торба...»

КОТИЛАСЯ торба з високого горба... Ціла ватага хлопчаків здіймала куряву на вулиці, зі свистом і гиканням пританцюувала: «Котилася торба з високого горба...».

Пантелей про себе посміхнувся і згадав, як років зо два тому він сам отак гасав по селу, гамселив хворостою по пилюці і отак приказував: «Котилася торба...».

— От, біс його візьми, і справді смішно...

Було смішно і трохи незвично:

він, Пантелей Рибіцький, і раптом — перший комсомольський секретар у волості. А чого б то й страшилася. Сам голова волвиконкому Сарафанюк рекомендував його. Правда, дядько він приязний і добрий. Та от зараз, мабуть, буде лаятись, як він це вміє, по-морському, з сіллю... Бо ж хлопці з його комсомольського

ЯК ВИПУСКАТИ СТІННІВКИ

Редакція газети «Молодий комунар» спільно з комітетом комсомолу заводу «Червона зірка» провели семінар членів редколегії цехових стінних газет. Зроблено розбір стіннівок другого та третього механоскладального цехів, газети спеціального конструкторського бюро.

На семінарі члени редколегії дізналися, як краще випускати святкові та тематичні номери, які матеріали необхідно добирати в номери стіннівок, присвячені передовикам виробництва.

Кращою стіннівкою визнано газету «Комсомолец», яка виходить в спеціальному конструкторському бюро.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМУ, г. Кировоград.

Кировоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.

БК 00414.

Зам. № 7210, Т. 27,000.

СВІТАНОК, ЯКОЮ МІ РОЗСТРІЛЯЛИ

осередку ледве встигли до вечора довести завдання по продрозверстці.

А Сарафанюк спокійно затягнувся з головастою матроської люльки, запихтів сизо, мов паровоз:

— От молодці, хоч би й не перебратили. Знаєш, хліб майже всі відвезли, тільки біс його зна, як підібрати ключки-гайочки до отієї трійці: Чопик, Стародубовський, Бичок, мабуть, чекають на особливе запрошення. Врозумів? Так що — дійте...

...В кімнаті комуніста Сарафанюка до світання не згасав мерехтливий каганець.

...Села сплять, мов люди. Інколи їм сняться химерні сни. Інколи в передчутті чогось тривожного вичікують в безсонні до світанку...

Цієї ночі міцно спало село, ще звечора закривши свої очі-вікна.

Сплять села, сплять люди...

Не зімкнули очей в цю ніч комсомольські активісти. Скрипнули сінешні двері в господі Дениса Чопика і змовкли. Мабуть, звірним еством відчув, що його вичікують. І якщо вчора минулося, то цієї ночі, мабуть, не сховати йому куркульський хліб...

Загарила хвртка огорожі в Олександра Стародубовського; завив на подвір'ї здоровенний пес і остепенів. Тільки хазяїн по-собачому накинувся на сина:

— Ти б, сопляк, тихіше шаркав торбами. Зцапають комуністи — хана... І зерно не розсипай, йолопе...

— Сплять твої комуністи, — огризнувся Порфирій-син.

Через півгодини, навантажиши зерно на підводу, куркуля вийшла з подвір'я.

Пантелей Рибіцький і Пантелей Жученко диву давалися нерозторопності Стародубовських. Мішки й латані торбини з пшеницею прямо з підводи куркулі скотили в свіжевикопану яму.

«От тобі і «котилася торба» — посміхнувся Пантелей Рибіцький.

...На світанні, при щирій допомозі комсомольців Жученка і Рибіцького «схованка» Стародубовських була конфіскована.

Операція без індекса

ІД повітового центру — Балти, зі степів Причорномор'я, аж до берегів журливої Синюхи, просмалений бронзоліким сонцем, ішов загін особливого призначення. Солдати натомились. Пізнього вечора їх розквартирували в селянських хатах. І знову Данилова Балка, натривожена за останні дні провокаціями куркульського охвістя і пограбунками різноколькоорових банд, снала теплим літнім спокоєм.

Опівночі повернувся до своєї домівки голова волосного революційного комітету Сергій Кравченко.

Ніхто не турбував цього вечора комуніста Сарафанюка. Вже була зачитана до дірок «Осада Корінфа» Байрона. І Сарафанюк пригадував, що він уже подібне десь читав. Здається, про війну венеціанців з турками. Так і заснув над останньою сторінкою поетичного байронівського творіння...

На світанні тихенько залопотіли кроки під вікнами голови волосної Ради. Потім двоє постукали у віконну раму. З кімнати ніхто не озивався. Знову настирливий стукіт.

Сарафанюк спав на підлозі. Спросонія протер очі. В прямокутнику вікна металеве блиснуло два револьвери. Одне обличчя так було знайоме. Хто це? Хтось із чонівців? Ще протер повіки: оскалене обличчя «отамана» Васьки Тьоха. Прямо з підлоги вистрелив в освітлений місяцем прямокутник рами. Забряжчало скло. Ще один постріл тенькнув на вулиці. І затихло...

Зачекав кілька хвилин. Обачлисо відчинив сінешні двері. Прямо перед очима виростили дві фігури: Рибіцький і Жученко. Невже своїх? Спроквола пові очима вздовж призьби: горілиць, з вишкрененими зубами, ваялася «отаман» Васька Тьох.

— А ми його того... доконали.

І Рибіцький прицмокнув язиком, імітуючи постріл.

— Один все-таки чкурнув... От би його, як тх підсвинків, на площу та на вогнищі підсмажити...

Рибіцький продовжував: «Нам із Богданового переказали, що бандити якусь операцію задумали проти комуністів. Біс його зна, як вона там звється по-їхньому. Одним словом, хочуть комуністів передушити. Ми туди, до Кравченка...».

— Кінчай з ним валандатись!..

Петлюрівець Сікорський чоботом вдарив Сергія Кравченка в обличчя. Дрібною цівкою кров потекла на свіжевипрасовану сорочку.

ХРОНІКА клубу поезії

ВІРШОВАНИЙ кіноштрих Валерія Гребенюка, який обговорювався минулої середи, викликав серйозну розмову серед молодих кировоградських літераторів. Автору твору було вказано, що твір в цілому цікавий, але потребує ще значної доробки.

Цього ж вечора були прочитані нові поезії та прозові етюди. З власними творами виступили Володимир Чабаненко, Юрій Камінський, Валерій Юр'єв, Георгій Шевченко та інші. Найкращими новими творами минулого тижня визнано вірш Валерія Юр'єва «Сніг ромашки» та прозовий етюд Валентини Кудрявцевої «А поїзд не зупинявся».

До уваги членів клубу поезії Заняття творчої молоді обласного центру віднині буде проводитися по понеділках з 7 годин вечора.

26 листопада запрошуються всі поети міста та району області на конкурс кращого вірша тижня.

— Влади захотів... Мать твою...

Один із бандитів вистрелив прямо біля обличчя голови ревному.

— Зараз ми тобі сотворимо владу...

Сікорський ще і ще бив Кравченка...

Раптом тріснула віконна рама, злетіли із завісів хатні двері. Три пістолети смертно глянuli в обличчя бандитів. Впритул до Сікорського, із занесеною гранатою над головою, стояв Рибіцький.

...Двоє чонівців — Пантелей Жученко і Пантелей Рибіцький вивели сполотнілих бандитів із кімнати Кравченка. Вранці петлюрівські найманці були розстріляні. Через кілька днів у волвиконкомі задзеленьчав телефонний дзвінок. Турбувала Балта.

А надвечір даниловобалківці проводжали комсомольців Пантелея Рибіцького і Пантелея Жученка на навчання в повітове місто.

Сурміть, сурмачі...

ЛУПОЛОВЕ, Маньківка, Богданове. Стара бита дорога немало перебачила і перетерпіла на своєму довгому віку. Вона була занедбана, з горбатими вибоїнами і канавами...

Підводу трясло, мов у лихоманці. Вже поблизу Маньківки інструктор Балтського повітового комітету партії Пантелей Рибіцький зіскочив на узбіччя шляху. Жученко, секретар Даниловобалківського волосного комітету партії, тільки здивувався:

— І куди це тебе, теско, несе в таку темінь?

— Будеш багато знати, борода виросте, — пожартував Рибіцький. — Сестру давно не відвідував. Мабуть, Оля зачекалась мене.

...Старим битим шляхом Пантелей простував на Богданове.

На вулиці маячило кілька постатей. Одна наблизилась до Рибіцького. Зиркнула в очі і зразу ж юркнула в провулок.

«Охріменко, — майнуло в думці. — От тобі і навистив сестру».

В кімнаті Ольги пахло парним молоком. Щойно подола корову.

Сестра обняла брата.

— Згорювались за тобою, Пантюхо.

Насторожено прислухалась. Жалібно заскрипіла хвртка. Вийшла на подвір'я. Зі шляху мордата постать пробасила:

— Ану давай свого комуніста, стерво...

— Тупа біль пронизала тіло.

— Ах, не знаєш де...

Пантелей розкрив вікно і шмигнув у глухий провулок.

Він знав усі закутки цієї околиці. Колись тут не раз гостював у брата Оліного чоловіка Дем'яна. А ось і його хата. Рибіцький звія револьвер і рвучко вискочив на сіновал.

Охріменко вслід за Пантелеєм влетів на Дем'янове подвір'я.

— Кажі, — гаркнув на хазяїна. — Кажі, де?..

Пантелей вистрелив в Охріменка і промахнувся.

З іншого боку хати стріляло кілька бандитів. Боляче облекло шию. Сорочка забарвилась в червоне-червоне... Рибіцький із зусиллям кинув гранату. Передсвітання розперезала вогненна заграва.

Зіскочив на вулицю і, пересилуючи біль, простогнав:

— Стійте! Маю говорити востаннє. А тобі, Охріменко, плюнути в миршау пику. Прихвосстень петлюрівський!

Лячно клацнули гвинтівки. І рожевий світанок здався одвічно-юним; він впливав білогубим і безвусим, він затанцював безлічно сонячних зайчиків...

— Сурміть, сурмачі, нашу перемогу, сурміть наш комуністичний світанок...

Охріменко і ще двоє занесли над головою Рибіцького шаблі.

Пантелей рвучко похитнувся і гордовито-повільно опустився на землю...

...Над Даниловою Балкою займався світанок...

Олександр ЧЕРНЕЦЬКИЙ.

Ульяновський район.

„Молодий комунар“ ДОПОМІГ

«ЗА ЧАСТОКОЛОМ ЦИФР». Так називався критичний матеріал, надрукований в номері за 31 жовтня ц. р. В ньому йшлося про незадовільне відвідування учнями школи робітничої молоді.

Як повідомив завідувач Маловисківським райвно т. Павленко, кореспонденцію обговорено на педагогічній раді. Факти підтвердились. Вчителів Ф. М. Рябця та Л. Л. Селіванову за безвідповідальне ставлення до обов'язків класного керівника суворо попереджено.

Зобов'язано всіх вчителів та класних керівників постійно підтримувати зв'язок з керівниками установ та організацій.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КИНОТЕАТРАХ МІСТА

Кінотеатр «Мир». «ЗДРАС-ТУЙТЕ ДІТИ». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год. 30 хв. та о 1 год. дня. «ІНДІКН». Початок о 2 год. 50 хв., 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 10 хв., 7 год. 50 хв., 9 год. 30 хв. вечора. Кінотеатр «Сивашець». «СКА-ЗАННЯ ПРО ЛЮБОВ». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 та 4 год. дня, 6, 8 та 10 год. вечора. Кінотеатр Імени Держинського. «ТЯЖКА РОЗПІЛАТА». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год. 30 хв., 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв. дня, 5 год. 30 хв., 7 год. 30 хв. та 9 год. 30 хв. вечора. Кінотеатр «Хроніка». Збірка програма хронікально-документальних фільмів. Демонструється з 10 год. ранку до 8 год. вечора. Художній фільм «ТЕЛЕФОНІСТКА». Початок о 9 та 10 год. 30 хв. вечора.